•Written by - வெங்கடா சாமிநாதன் -•
••Tuesday•, 05 •March• 2013 04:16• - •Last Updated•
••Tuesday•, 05 •March• 2013 04:25•

கடந்த ஓரு வாரத்துக்கும் அதிகமாக எதுவுமே சரியில்லை. உத்பாதங்கள் ஏதும் நிகழ்வதற்கும் அதற்கு அறிகுறியாக "கரு மகேங்கள் சுழுமாமே' அப்படித்தான் கருமகேங்கள்: வளியில் அல்ல, வீ ட்டுக்குள்.: எனக்கும் உடம்பு சரியில்லை. இரவலெல்லாம் மார்பில் கபம், கனத்து வருகிறது. இருமல். உடம்பு வலி. போகட்டும் இது பருவகால உபத்திரவம். சரியாப் போகும் நாளாக ஆக என்று நினைத்து காலத்தைக் கடத்தினால், அது நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிக்கொண்டு வருகிறது. மருமகளுக்கும் அதே சமயத்தில் உடல் நிலை சரியில்லை. வீ ட்டில் இருக்கும் நான்கு பேரில் இரண்டு பேருக்கு அவஸ்தை என்றால். இதே சமயத்தில் நடு இணைப்பு எங்கோ போய்விட்டது. அதை உடன் சரி செய்ய முடியாது. இணைப்பு திரும்பக் கிடைப்பதற்கு ஆறு நாட்களாயின.

இரண்டு நாட்கள் மூன் இருக்குமா? மலர்மன்னனிடமிருந்து வந்தது தொலைபேசி அழைப்பு ஒன்று. அவருக்கு என்ன பதில் சொல்வது என்று தயங்கிகொண்டே தொலைபேசியை எடுத்தேன். சந்தோஷமாக சிரித்துக்கொண்டே, "உங்க ரங்கநாதன் தெரு கட்டுரை நம்ம சென்னையில் வந்திருக்கு இந்த மாதம். பாருங்கோ நடு லே கிடைக்கும். அச்சிலே வரதுக்கு நாளாகும்" என்றார். "பாக்கறேன். ஆனால் நடு கனெக்ஷன் போயிடுத்து" என்று கொஞ்சம் நிம்மதி அடைந்து அவருக்கு பதில் சொன்னேன். அவருக்கும் எனக்கும் இடையே சுமார் இருபது நாட்களுக்கும் மலோக அவருடைய பூத்தகம் "திராவிட இயக்கம், பூனவைும் உண்மையும்" பற்றித் தான் பேசுவு. அது பறெ்றுள்ள வரவறேப்பு பற்றி அவருக்கு ரொம்ப சந்தோஷம். "ராமகோபாலன் பத்து காபி வாங்கிண்டு போயிருக்கார். அவரசை் சுத்தி எல்லாருக்கும் கொடுக்கறதுக்கு" என்று. சொன்னார். பூத்தகம் ஸ்டாலுக்கு வருதுக்கு மூன்னாலயேே நடு லயேே எல்லாம் வித்துப் போச்சாம் என்று ஓரு சயெ்தி. "இனிமே மறுபடியும் அச்சடிச்சு எனக்கு

•Written by - வெங்கடேச சாமிநாதன் -•
••Tuesday•, 05 •March• 2013 04:16• - •Last Updated•
••Tuesday•, 05 •March• 2013 04:25•

எப்போ காபி கொடுக்கப் போறாளோ தெரியலை," என்று ஒரு நாள். "வரைமுத்து, கருணாநிதிக்குக் கூட இவ்வளவு வரவேற்பு இருந்ததா களேவிப்படலயே ஸ்வாமி, எதுக்கும் ஜாக்கிரதையா இருங்கள். அரவிந்தன் பூத்தகத்துக்கு நடந்தாப்போலே, பெரியார் திடல்லே கூட்டம் போடுவாங்க உங்களை திட்றதுக்கு. இல்லாட்டா, ராமமூர்த்தி பூத்தகத்து பதில் கொடுத்தாப்போல, உங்களுக்கு ஒரு 400 பக்கத்துக்கு பதிலடி கொடுக்க வீ ரமணி தயார் பண்ணிக்கணும்" என்று இப்படி ஏதோ பேசிக்கொள்வோம். பத்ரி இந்த பூத்தகத்தை எழுதச் சொல்லி இவர் எழுதத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து இந்த தொலை பேசி சம்பாஷணை தொடர்ந்தது. பூத்தகம் கைக்கு வந்ததும் எனக்கு ஒரு பிரதி அனுப்பி வைத்திருந்தார். அதிலிருந்து நான் அதைப் படித்தனோ என்று களேவிகளுக்கும், படித்து விட்டனே என்றதும் எப்படி இருக்கிறது பூத்தகம்? என்றும் தொடர்ந்து களேவிகள், பின்னர் எழுதத் தொடங்கியாயிற்றா?" என்று களேவிகள் கேட்டு தொலை பேசி மணி அடித்தவாறு இருக்கும்.

"நான் எழுதி அதுபை் படித்தா ஸ்வாமி ஒத்தன் பூத்தகம் வாங்கப் போறான், இதற்கூள் எல்லாம் வித்தயேிருக்கும்" என்பனே். அவர் பூத்தகம் அனகேமாக எல்லாமே அதன் சர்ச்சை பொர்வமான எழுத்தை மீ றி உடன் விற்று விடும். "நீ ங்க எழுதணும், அதுக்கு ஒரு மதிப்பு intellectual circle-ல் உண்டு." என்பார். வறேு யாராவது இப்படிச் சொல்லியிருந்தால் அது சும்மா என் காதில் பூவதை்தப் பார்க்கும் காரியமாக இருந்திருக்கும். அவர் நிஜமாகவே இப்படி நம்புகிறார் என்பது எனக்குத் தெரியும். அவர் நம்பிக்கை அது. ஆனால் எனக்குத் தெரிந்த என் மதிப்பு என ஒன்று இருக்கிறதே. அவரும் என் எழுத்தின் சந்தை மதிப்பை வதை்தா சொல்கிறார்? இல்லையே. அவருக்கு என்னிடம் பாசமும் உண்டு. மதிப்பும் உண்டு. ஓவ்வொரு தடவையும் திண்ணையில் அவர் எழுதும் கட்டுரைகள் மாத்திரம் அல்ல, பின்னூட்டங்கள் பற்றியும் கேட்பார். எனக்கு அவர் சளைக்காமல் காவ்யா, சுவனப்ரியன் (இப்படி அனகேர்), இவர்களின் விதண்டா விவாதங்களுக்கு கலெ்லாம் பதில் அளித்துக்கொண்டிருப்பது அவர் தன் நரேத்தை வீ ணடிப்பதாக எனக்குப் படும். நான் சொல்வனே். ஆனால் அவர் கேட்கமாட்டார். "எழுதி வபை்போம். இன்னம் படிக்கிறவர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்களுக்கு இது பேோய்ச் சேரோதா," என்பார். இந்த தீ விர மூனபை்பும் சளைக்காத உழபை்பும், விசாலமான அனுபவம், வாசிப்பு, உற்சாகம் மிகுந்த தூபி்பு எல்லாம் அவரிடம் பார்த்தது நான் பொறாமபை்பட்டதுண்டு. மலேும் மிகவும் மனெ்மயான சுபாவம். யாரயைும் கடிந்து கொள்ள மாட்டார். சீ ற்றம் என்கிற சமாசாரம் அவரிடம் இருந்ததில்லை. தார்மீ கக் காரணத்துக்கானாலும் சரிதான்.

ரங்கநாதன் தெரூபற்றிய என் கட்டுரை வளெியாகியுள்ளது பற்றி அவர் தொலை பேசியில் எனக்குத் தெரிவித்தற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு மூன்தான் வகெுநரேம் அவருடன் நான் திராவிட இயக்கம் பற்றிய அவர் பூத்தகம் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தனே். அதில் எனக்கு அனகே விஷயங்கள் பூதிதானவை. பல பரேபை் பற்றிய விவரங்கள் எனக்கு அதிர்ச்சி தந்தவை. அதயைும் அவரிடம் நான் சொன்னனே். அவ்வளவயைும் நான் ஜீ ரணித்துக் கொண்டு பிறகுதான் எழுதவணேடும்.எழுத மூடியும். ஆரம்ப ஸ்தாபன கால அந்த மனிதர்கள் எல்லாம் ஓரே கூணத்தவர்கள் இல்லை. சிலர் நடசேர் பேோன்றவர்கள் எளிய மனிதர்கள். தம் ஜாதியினரை மமே்படுத்த மூனறை்தவர்கள். சிலர் நாயர் பேோன்றவர் கரிய மனது கொண்டவர்கள். படித்து மூடித்து விட்டனே். எழுத

•Written by - வெங்கட் சாமிநாதன் -•
••Tuesday•, 05 •March• 2013 04:16• - •Last Updated•
••Tuesday•, 05 •March• 2013 04:25•

ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருந்தேன். "சீக்கிரம் எழுதுங்களே" என்று சொல்லி தொலை பேசியை வைத்தார் மலர்மன்னன். நான் கட்டாயம் எழுதுவேன் என்று அவருக்கு தெரியும். இருந்தும் அதைச் சீக்கிரம் படிக்கும் ஆவல் அவருக்கு.

இதை அடுத்து ஒரு நாள் "பாரதி கதைகள் எல்லாம் புத்தகமா வந்திருக்கு. அனுப்பி வைக்கட்டுமா, இல்லை இன்னும் சுமையா இருக்குமா? " என்று கேட்டார். "விவேகானந்தர் 150 வருட நினைவு ஓட்டி ராமகிருஷ்ண மடத்திலையிருந்து ஒரு புத்தகம் வரப்போறது. அனேகமா அடுத்த மாதம் வந்துடும்" என்று வெகு உற்சாகத்தோடு சொன்னார்.

ஆனால் இப்படி திடீரனெ சயெ்துவிட்டாரே. மனுஷன் இப்படி என் எழுத்துக்காக காத்திருந்து கடைசியில் என்னைக் கூற்ற உணர்வில் பூழுங்கச் சயெ்துவிட்டார். நான் அவரை ஏமாற்றி விட்டதாகச் சொல்லமுடியுமோ என்னவோ, அவர் என்னிடம் ஏமாந்துவிட்டார். எப்படிச் சொன்னால் என்ன? அவரது உயிர் ஒரு கூறையோடு தான் பிரிந்திருக்கிறது. அதற்குக் காரணன் நான்.

எங்கள் பழக்கம் முப்பது வருடங்களுக்கும் மலோக நீள்வது. 1980-லிருந்து. ஒருவரை ஒருவர் முகம் பார்த்து அறியாத காலத்திலிருந்து. 1/4 என்று ஒரு காலாண்டு பத்திரிகை. அதுவரை யாரும் நினைத்திராத பயெரில். என்னமோ சொல்லி என்னை எழுதச் சொல்லிக் கேட்டிருந்தார் மலர் மன்னன் என்ற பயெர் கொண்ட அதன் ஆசிரியர். அவரை முன் பின் கேட்டதில்லை. எழுத்து பத்திரிகை யிலிருந்து அவர் என்னதை் தரிந்திருக்கிறார். அவரது அக்காவும் சி.சு.சலெ்லப்பாவும் ஒரே வீட்டில் தங்கியிருந்திருக்கிறார்கள். அதே 19-ஏ பிள்ளையார் கோயில் தரெு. நானோ, யார் கேட்டாலும் எழுதும் மனநிலை எனக்கு. இப்போதும் தான். நக்கீரன் பத்திரிகை கேட்டாலும் எழுதித் தந்தனே். பாடம் கற்றுக்கொண்டது நானல்ல. (நான் எழுதுவதை எழுதிக்கொண்டு தான் இருக்கிறனே். நக்கீரன் தான் என்னை ஓதுக்கியது மலேிருந்து வந்த ஒரு தொலைபேசி மிரட்டலுக்குப் பின்)

1/4 பத்திரிகைக்கு நான் எழுதியது அச்சாகி பத்திரிகை வந்தது. அதுதை் தவிர வறேு என் நினைவில் இருப்பது சுந்தர ராமசாமியின் ஜே ஜே சில குறிப்புகள் நாவலின் முதல் இரண்டு அத்தியாயங்கள். ஒரு தடவை எழுதியது போல் அடுத்த தடவை எழுதாதவர். ஓவ்வொன்றும் வித்தியாசமாகவே இருக்க வேண்டும் என்று முயல்பவர். பத்திரிகை மூற்றிலும் வித்தியாசமானது, இதுவரை எந்த இலக்கியப் பத்திரிகை யிலிருந்து வறேுபட்டது. பத்திரிகை எப்படி இருக்கவேண்டும்,. அதில் யார் யார் எழுதவேண்டும் என்ற ஒரு தீர்மானம் அந்தப் பத்திரிகையில் இருந்தது. என்னை எழுதச் சொன்னவர், என்னிடமிருந்து எதிர்பாராத ஒரு விஷயத்தபை் பற்றித் தான் எழுதியிருந்தனே். ஹிட்லரும் வாக்னரும். அந்த நீண்ட கட்டுரை இரண்டு இதழ்களில் வளெியாகியது. அது மலர்மன்னனுக்கு சந்தோஷத்ததை் தந்தது என்று வெகு காலம் பின்னர் தரிந்தது. எழுத்து பத்திரிகையின் தொடக்க காலத்திலிருந்து அவர் என் எழுத்துக்களதை் தொடர்ந்து வந்துள்ளார் என்பதும், முதல் இதழிலிருந்தே என் எழுத்துக்களபை் பிரசுரிக்க வேண்டும் என்றும் அவர் எண்ணம் கொண்டிருந்தார் என்பதும் பின்னர் தரிந்தது. "வாதம் விவாதங்கள்" தொகுப்பில் அவர் எழுதியிருந்த

•Written by - வெங்கட் சாமிநாதன் -•
••Tuesday•, 05 •March• 2013 04:16• - •Last Updated•
••Tuesday•, 05 •March• 2013 04:25•

கட்டுரை தான் எனக்கு இந்த விவரங்களைச் சொன்னது. ஆனால் 1980-ல் இதிலெல்லாம் எனக்குத் தெரிந்திராத விவரங்கள். அவர் திட்டமிட்டு யாரை எழுதச் சொல்ல வேண்டும் என்பதில் அவருக்கு ஒரு தீ ர்மானம் இருந்தது என்பது 1/4 பத்திரிகையின் வெளிவந்த சில இதழ்களில் தெரிந்தது. பத்திரிகை அதிக காலம் நிற்கவில்லை. அது ஆச்சரியப்படுத்தவில்லை. ஆனால் இப்படி முயற்சிகளில் ஈடுபட தமிழ் நாட்டிலும் சிலர் சிந்தனையும் செயலும் செலுத்துகிறதே என்பது மனம் ஆறுதல் கொள்ளும் விஷயம். இதை அடுத்து நான் சென்னை சென்ற போது, என் நினைவில் அனேகமாக அது ந. முத்துசாமியாகத் தான் இருக்க வேண்டும். மலர் மன்னனின் வீ ட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றார். மலர் மன்னனின் மகள் பத்மா சுப்ரமண்யத்திடம் நாட்டியம் கற்றுக் கொள்கிறாள் என்று தெரிந்தது. அவ்வளவு தான் எனக்கும் மலர்மன்னனுக்குமான தொடர்பு. பின்னர் அவரை நான் சந்தித்ததில்லை. இடையில் அவர் சில காலம் கணையாழி ஆசிரியராக இருந்தார் என்றும் களேவிப் பட்டனே.

ஒரு நீ ண்ட இடைவெளி. நான் சென்னை வந்த பிறகு தான், அதிலும் அனேகமாக 2005 அல்லது 2006-ல் - தான் நான் மலர்மன்னனை நேரில் சந்தித்ததும் நீ ண்ட நேரம் பேசியதும் அவர் எழுத்துக்களை தொடர்ந்து படித்ததும். அதற்கு நான் அரவிந்தனுக்குத் தான் நன்றி சொல்ல வேண்டும்.

அல்பாயுசில் மரணிக்கப்பட்ட சிந்தனை என்னும் இணையை கூழுமத்தில் தான் அவரது எழுத்துக்களைப் பார்த்தனே என்று நினைவு. திண்ணையிலும் இருக்கலாம். ஹிந்து மத நிலைப்பாட்டிலும், அரசியலிலும் அவர் காட்டிய தீ விரத்தை அப்போது நான் படிக்க நேர்ந்தது எனக்கு சந்தோஷமும் ஆச்சரியம் தரும் அவரைப் பற்றிய பூது விஷயமும் ஆகும். இந்த மலர் மன்னனை நான் அறிந்தவனில்லை. இதற்கிடையில் தான் ஒரு நாள் அரவிந்தன் நீ லகண்டன் என்னைப் பார்க்க வந்து கொண்டிருப்பதாக தொலைபேசியில் சொன்னார். மதிய நேரம் நான் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தனே. கொஞ்ச நேரத்தில் வாசலில் ஒரு ஆட்டோவில் வந்து இறங்கினார் அரவிந்தன். அவருடன் கூட வந்திறங்கியவர் ஒரு வணெ் தாடிக்கார என் வயதினர்.

ஆரம்ப சில நிமிட திகைப்பிற்குப் பின் மலர்மன்னன் பலமாகச் சிரித்துக் கொண்டே என்னதை் தெரியவில்லையா? என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கும்போதே, அரவிந்தன், “மலர் மன்னன்” என்று சொன்னார். எனக்கு ஆச்சரியமும் சந்தோஷமும். “எப்பவோ பார்த்தது, அதிலும் இப்போது இந்த தாடியோட....” பிறகு தான் தெரிந்தது அவருக்கு அரவிந்தன், நசேகுமார் எல்லோரோடும் நல்ல பழக்கம் என்று. நிறையை, எவ்விதத் தயக்கமும் இல்லாது மனம் விட்டு, சிரித்த முகத்துடன் பேசிக்கொண்டே இருக்கும் சுபாவம். 1980 லிருந்து தெரியும் என்றாலும் இப்போது தான் மலர் மன்னனை நேரில் மிக நெருக்கமாக, வகெு அன்னியோன்யத்துடன் பேசும் வாய்ப்புக் கிடைத்துள்ளது. 25 வருடங்களுக்குப் பிறகு.

•Written by - வெங்கட் சாமிநாதன் -•
••Tuesday•, 05 •March• 2013 04:16• - •Last Updated•
••Tuesday•, 05 •March• 2013 04:25•

கையில் எடுத்து வந்திருந்த புத்தகத்தை கொடுத்தார். "கானகத்தின் குரல்" போன நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் ஜார்க்கண்ட் வனப்பகுதிகளில் வாழ்ந்து, பிரிட்டீஷ் அதிகாரத்துக்கு எதிராக வரி கொடுக்க மறுத்துப் போராடிய ஒரு பழங்குடி இளைஞனின் வாழ்க்கையையும் போராட்டத்தையும் சொல்லும் வரலாறு. பிர்ஸா முண்டா என்று பெயர். ஜார்க்கண்ட் கட்ட பொம்மன். கிறித்துவனாக்கியும் கூட அவன் தன் வேர்களை, மரபுகளை மறக்காதவன். 30 வயதிலேயே சிறைக் கதியாகவே நோய் வாய்ப்பட்டு இறந்துவிட்டவன் அவன் முழு உருவச் சிலை கூட ராஞ்சியிலோ என்னவோ பத்திரிகையில் வெளிவந்த புகைப்படத்தில் பார்த்த நினைவு. அப்போது அமுத சுரபியில் எழுதி வந்தனே. எனக்கு புத்தகம் பிடித்திருந்தது.

மலர் மன்னன் எங்கெங்கெல்லாம் சுற்றி அலைந்திருக்கிறார், எங்கெங்கெல்லாம் தன் வாழ்க்கையை என்னென்ன பொது லட்சியங்களுக்காக கழித்திருக்கிறார் என்று சொல்ல இயலாது. எனக்கு பிர்ஸா முண்டா பற்றிய அந்தப் புத்தகத்தைப் படிக்கும் வரை மலர் மன்னனின் நீண்ட வாழ்க்கையைப் பயணத்தைப் பற்றி எனக்கு ஏதும் அதிகம் தெரியாது. இங்கு வந்து அவருடன் பழக ஆரம்பித்தபிறகும் அவர் எழுத்துக்களைப் படிக்கத் தொடங்கிய பிறகும் தான் தன்னலமற்று ஒரு லட்சியத்தின் பின் எத்தகைய வாழ்க்கையையும் ஸ்வீகரித்துக் கொள்ளும் அவர் இயல்பையும் அது பற்றி அலட்டாது தம் இய.ல்பில் வருவதை ஏற்றுக் கொள்ளும் மனதும் ஒரு துறவிக்கே, வாழ்க்கையையும் மனிதரையும் மிகவும் நேசிக்கும் மனிதருக்கே அது சாத்தியம். அவர் துறவியாகவும் இருந்தார். வாழ்க்கையைத் துறந்தவர் அல்ல. ஜார்கண்டின் ஆதிவாசிகளிடையே, (அவர்களில் யார் நாக்ஸலைட் தீவிர வாதிகள், யார் சாதாரண கூடிமக்கள் விவசாயிகள், வனவாசிகள் என்பது தெரியாது.) வாழ்ந்திருக்கிறார் அங்கு அவரை இழுத்துச் சென்றது எது? பின் வந்த ஐந்தாறு வருடங்களில் அவர் எழுத்துக்களை தொடர்ந்து மூடிந்த வரை படிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. மூடிந்த வரை என்று நான் சொல்வது அவர் எங்கெங்கெல்லாம் எழுதுகிறார் என்று தேடிச் சலெல்ல என்னால் மூடிந்ததில்லை. கண்ணில்பட்ட அத்தனை யையும் படித்திருக்கிறனே. இப்படி ஒரு மனிதரின் அர்ப்பணிப்பும் ஈடுபாடும் இருப்பதைக் கண்டு வியந்திருக்கிறனே. என்னிடம் இல்லாத குணங்களைக் கண்டால் என்னால் வியக்கத் தானே மூடியும்? இப்படிப் படித்ததெல்லாம் திண்ணையில் தான்.

அப்போது தான் தட்டுத் தடுமாறி கம்ப்யூட்டரில் தமிழில் எழுதப் பழகி வந்தனே. கம்ப்யூட்டரிலயேே எழுதலாமே, எதற்காக இருக்கிறது அது? என்று என்னதை தூண்டியது அண்ணா கண்ணன் தான். கம்ப்யூட்டரில் எழுத ஆரம்பித்ததும், கொஞ்ச காலத்தில் கையால் எழுதுவதே பழக்கம் விட்டுப் போனதால் சிரமாமாயிற்று. ஆனால் மூரச்சு அஞ்சலில் தட்டச்சு செய்து அமுதசுரபிக்கு ஒரு நாள் கடெவில் அனுப்ப மூடிகிறது தபால் சலெவில்லாமல் என்றால் எவ்வளவு சந்தோஷம்.

அது தான் கனடா பத்திரிகையிலும் அவர்கள் என்னை ஒன்றரை வருஷம் சகித்து அலுத்துப் போய் போதும் என்று சொல்லும் வரை எழுத மூடிந்திருக்கிறது. அமுதசுரபி, தமிழ் சிஃபி, தமிழ் ஹிந்து என நிறயை பத்திரிகைகளில் எழுத வழிகாட்டியது.

•Written by - வெங்கட் சாமிநாதன் -•
••Tuesday•, 05 •March• 2013 04:16• - •Last Updated•
••Tuesday•, 05 •March• 2013 04:25•

நான் எங்கு எழுதினாலும் மலர் மன்னன் தொடர்ந்து விடாது படித்து வந்திருக்கிறார்.

ஒரு சமயம் மோன் ஜாய் என்ற ஒரு அசாமிய படத்தை பற்றி எழுதியிருந்தேன். யாரொ எனக்கும் பூதியவர் மணி ராம் என்பவர் எழுதிய கதை அவரே இயக்கும் அவரே திரைக்கதையும். லோக் சபா தொலைக்காட்சியில் பார்த்தது. எனக்கும் தெரிந்த நண்பர்கள் எல்லோரிடமும் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். லோக் சபா தொலைக்காட்சியில் விளம்பர வருவாய் தராத நல்ல படங்களைக் காணலாம் என்று. யாரும் சவிசாய்த்ததில்லை. அசாமில் உள்ள இளைஞர்கள் வலைவாய்ப்பின்று படும் அல்லலுக்கிடையே பங்களாதேஷிலிருந்து வருபவர்கள் எப்படியோ தம்மை நிலைநிறுத்திக்கொள்கிறார்கள். வெகு சகஜமாக ஊரில் உள்ளவர்களுடன் பழகிக்கொள்கிறார்கள். ஊர்க்காரர்கள் கவலைப்படுவதில்லை. ஆனால் திருட்டுத் தனமாகக் கூடியேறிய பங்களாதேஷிகள் முதலில் செய்யும் காரியம் தமக்கு ஒரு ரேஷன் கார்டை வாங்கிக்கொள்வது தான். இந்த வினோதங்களையும் வதேனகைளையும் அந்த படம் விவரித்திருந்தது. விஸ்வரூபம் படத்தை பார்த்துக் கொதித்து எழுந்தது போல, மோன் ஜாய் படத்தை பார்த்து எந்த அசாமிய மூஸ்லீ மோ, திருட்டுத்தனமாக கூடியேறிய பங்களாதேஷ் மூஸ்லீ மோ ரகளை செய்யவில்லை.

அந்த படத்தை பற்றி நான் எழுதியதை திண்ணையில் படித்து உடனே எனக்கு மலர் மன்னனிடமிருந்து தொலைபேசி வந்தது. "நானும் அந்த படம் பார்த்தேன். ரொம்ப நல்ல படம். அசாம் நிலமையைச் சொல்லும் படம். ரொம்ப சந்தோஷமாக இருந்தது படமும், நீ ங்கள் அதைப் பற்றி எழுதியதும்." என்றார். இந்த சானலில் படம் வருகிறது பாருங்கள் என்று அவருக்கு நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் பார்த்திருக்கிறார். அவருக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. பசித்தவனுக்கு சோறு கிடைக்கும் இடம் தெரிந்து விடும். ஆனால் சினிமாவில் இவ்வளவு ஆர்வம் உண்டு. அது அசாமிய படத்தையும் ஓதுக்காது. அதில் படம் பார்ப்பதற்கும் மலோக அந்த படம் அதன் அரசியலையும், மக்கள் அரசால் ஏமாற்றப்படுவதையும் கூட படித்தறியும், ஒரு படத்தின் பரிமாணங்கள் எங்கெங்கோ பாயும் எனபதை நான் அறிவனே. அவரும் அறிந்திருந்தார். எனக்கு ஜொஹான் பருவா என்று ஒரு பெயரைத் தெரியும். இப்போது மணி ராம் என்று இன்னொரு பெயரையும் தெரிந்து கொண்டனே.

சனெ்னை வந்தபிறகும் அதிகம் சந்தித்துக்கொண்டதில்லை. ஒரு நாள் பஸ்ஸுக்காக மௌண்ட் ரோட் ஸ்டாப் ஒன்றில் காத்திருந்த போது எதிர்ப்பட்டார். என் கூட ரவி இளங்கோ. இவர் ரவி இளங்கோ, சிறந்த சினிமா ரசிகர். உலக சினிமா அத்தனையும் அத்துபடி இவருக்கு" என்று அறிமுகம் செய்து வதைத்தனே. தினம் ராத்திரி பத்து பதினோரு மணிக்கு மலேலே ஒன்றிரண்டு டிவிடி பார்க்காமல் இரவு கழியாது: என்றனே. "அடேயேப்பா, உங்க ஃப்ரண்டு வறேே எப்படி இருப்பார்" என்று அவர் ப்ராண்ட் உரத்த சிரிப்பு.

•Written by - வெங்கட் சாமிநாதன் -•
••Tuesday•, 05 •March• 2013 04:16• - •Last Updated•
••Tuesday•, 05 •March• 2013 04:25•

சனெ்னயைில் இருக்கும் பாேதே அடிக்கடி சந்தித்துக்காெள்ள முடியவிலலை. பங்களூர் பாேன பிறகா அது சாத்தியமாகப் பாேகிறது? ஒரு நாள் அவரிடமிருந்து தாெலை பசேி வந்தது. “நான் இப்பாே பங்களூரில் இருக்கிறனே். நான் வரட்டுமா? எப்படி வருவது என்று வழி சாெல்லுங்கள்’’ என்று விசாரித்து வந்தார். இங்கு அவராகக் கடேட்டு வந்தும் நிகழ்ந்தது விடம்பனமா, சாேகமா, இல்லை வறேெனென்ன சாெல்வது? அவர் வந்தார். “வாருங்கள் என் அறையில் உட்கார்ந்து பசேலாம் என்று என் அறகைக்கு அழதை்துச் சனெ்றனே் எனக்கு காொஞ்ச நாளாக ஜலதாேஷம். மூச்சடைப்பு எல்லாம். அவர் வந்து உட்கார்ந்ததும் என் மரும்மகள் எனக்கு நபொலஸைஸைனேுக்காக எல்லாம் தயார் சயெ்து என் வாயை அடதை்துவிட்டாள். “ நீ ங்கள் பசேிக்காொண்டிருங்கள். அவர் கடேட்டுக்காொண்டிருப்பார். ஆனால் பசேமாட்டார். நபொலஸைஸேன் முடிகிறவரகைக்கும்”. என்றாள். பாவம், இவ்வளவு தூரம் தடேி வீ ட்டுக்கு வந்தவர் பசேுவதற்காக வந்தவர் இதயும் சிரித்து ஏற்றுக்காொண்டார். கடசைி வரை அவர் தான் பசேிக்காொண்டிருந்தார். நான் வாயடகை்கப் படட்டிருந்தனே். இப்படி எங்காவது நடக்கும்மாே?. நடந்தது.

ஒரு நாள் தாெலபைசேி மணி அடித்தது. எடுத்து “ஹலாே” என்றால் எதிர்முனையிலிருந்து “ கீ மூஷாய், கமேொன் ஆச்சனே்” என்று ஒரு குரல் வந்தது. ”ஐயா, எப்படி இருக்கிறீ ர்கள்? என்று வங்காளியில் விசாரணை. எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. ஏதும் தவறான இணைப்பில் எனக்கு அழபை்பு வந்ததாே என்று. இங்கே பங்களூரில் எனக்கு யார் வங்காளியில் பசேுபவர், அதுவும் திடீ ரனெ்று? “கீ சாய் அப்னாகே, கார் ஷங்கே கொதா பாேல்தா சாய், பாேலுன் தாே” (உங்களுக்கு என்ன வணேட்டும்? யாரேடு பசேவணேட்டும் சாொல்லுங்கள்) என்றால், எதிர்முனை யில் பலத்த சிரிப்பு. “ஆமி ஜானி, ஆமி ஜானி, அப்னார் ஷங்கயே் கொதா பாேல்பாே, ஆமி கே பாேலுந்தாே? என்று. (நீ ங்கள் யார் என்று எனக்குத் தரியும். உங்களேடு தான் பசேவணேட்டும். சரி நான் யார் சாொல்லுங்கள் பார்ப்பாேம்) என்று பதில் வருகிறது. “நா. ஆமி சின்த்த பாஸ்ச்சி நா, கமா கொரூன், ஆப்னி கே” (இல்லை, உங்களை அடயைாளம் தரியவில்லை. மன்னிக்கவும், யார் நீ ங்கள்?) என்று நான் சாொன்னதும் மறுபடியும் பலத்த சிரிப்பு. எதிர்முனையில் ஓரே கொணட்டாட்டமாக இருந்திருக்கிறது என் தவிப்பபை் பார்த்து. (ஆமி ஆப்னார் பந்து”) நான் உங்கள் ஃப்ரண்ட் தான் தரியலயைா?” என்று சாொல்லி நிறுத்தி பின், ”என்ன சாமிநாதன் நீ ங்க. என் குரலகை்கூட அடயைாளம் தரியலயைா, நான் தான் மலர்மன்னன் பசேறனே்” என்றார். எனக்கு இன்னம் ஆச்சரியமும் திகபை்பும். “நீ ங்க எப்படி வங்காளியிலே..... அதுவும் என்னேட வங்காளியிலே பசேலாம்னு எப்படித் தாேணித்து. வங்காளி எங்கே கத்துண்டது?” என்று கடேட்டனே். “என்ன சாமிநாதன். அதுக்குள்ளே உங்களுக்கு மறந்துட்டதா? நீ ங்க தானே ஹிராகுட்டிலே ரேஜக் தாஸ்னு உங்க ஆபீ ஸ் சகா முக்க க்ஷவரம் சயெ்ற கடை எங்கடோ கிடகை்கும்னு தடேின கதயைை எழுதியிருக்கறது மறந்து பாேச்சா. சரி நாமும் நம்ம வங்காளியை பசேிப் பார்ப்பாேமனே்னு தாேணித்து.”

நீ ங்க எங்கே வங்காளி கத்துண்டு இவ்வளவு நல்லா பசேறீ ங்களே” என்று கடேட்டனே். “நான் எவ்வளவு காலம் கல்கத்தாவிலும் அங்கே இங்கயேும் கடத்தியிருக்கனே். பசேி ரொம்ப நாளாச்சு என்றார். நான் 1950 களில் ஓரு கூடும்பத்தாேடும் நண்பனாேடும் அன்னியாேன்யமாக ஆறு வருஷம் பழகிக் கற்று, அதன் பிறகு யாரேடும் பசேும்

•Written by - வெங்கடேசன் சாமிநாதன் -•
••Tuesday•, 05 •March• 2013 04:16• - •Last Updated•
••Tuesday•, 05 •March• 2013 04:25•

வாய்ப்பு இல்லாது தடுமாறிக்கொண்டிருக்கிறேன். அவர் சரளமாக இப்படி பேசுகிறார் என்றால், எவ்வளவு காலம் கழித்திருப்பார். வங்காளத்தில்?. எவ்வளவு காலம் ஜார்க்கண்டில்?

எனக்கு தெரிந்தது அவர் பத்திரிகை நிருபராக தமிழ் நாட்டில் இருந்தது தான். திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தில் அண்ணாத்துரையோடும், அவரோடான நெருக்கமான பழக்கத்தில் இன்னும் சிலரோடும் பழகியிருந்திருப்பார். இயல்பாக திராவிட கழகத்திலும் சரி, திராவிட முன்னேற்ற கழகத்திலும் சரி, வேறு யாரும் இந்தப் பாப்பானை தோழமையோடு உள்ளே பழக விட்டிருப்பார்கள் என்று எனக்கு தோன்றவில்லை. அண்ணா துரையோடு ஒருத்தர் தயக்கமில்லாமல், பழகமுடியும் கொஞ்சம் நட்பையும் ஏற்படுத்திக்கொண்டு வளர்க்க முடியும் என்று எனக்கு ஒரு அபிப்ராயம் உண்டு. காரணங்கள் எல்லாம் வாதித்து நிறுவ முடியாது. இவர்கள் வண்டவாளங்களை யெல்லாம் இன்னும் அதிகமாகவும் நன்றாகவும் வகெு காலமாகவும் அறிந்த திருமலை ராஜன் இதகை் கடுமையாக மறுப்பார். அங்கு ஒரு நல்ல ஜீவன், நாகரீக ஜீவன் கிடையாது என்று அடித்துச் சொல்வார்.

ஆனால் மலர்மன்னன் தன் நீண்ட காலத்திய அனுபவத்திலிருந்து சொல்வது வறோக இருக்கும். ஒரு பத்திரிகை நிருபராக தமிழ் நாட்டின் அரசியலை, அதுவும் கழக அரசியல் நடவடிக்கைகளை யும் அவர்களில் பலரது சுபாவங்களையும் அவர் அறிந்திருக்க க□டும். க□டும் என்ன?. அறிந்திருக்கிறார். அன்ணாதுரை தீவிர கழகப் பிரசார காலத்திலும் பழகுவதற்கு இனியவராகவே இருந்திருக்கிறார். எளியவர், ஆடம்பரமில்லாதவர், பணத்தாசை இல்லாதவர். இப்படிப்பட்டவர் எப்படி இதில் எந்த கணமும் அற்ற, நரே் எதிரான அவரது தலைவரோடும் இன்னும் பல சகாக்களோடும், பழக, உடன் சயெலாற்ற முடிந்திருக்கிறது என்பதலெ்லாம் பூதிரான விஷ்யங்கள்.

மலர் மன்னன் கடந்த பத்து வருடங்களில் திராவிட கழகம் பற்றியும், அது பற்றிப் பசேும் சந்தர்ப்பத்தில், அண்ணாதுரையுடனான தன் உறவு பற்றியும் அவரது சுபாவங்கள், ஆளுமை பற்றியும் அந்தந்த சந்தர்ப்பத்திற்கு வணே்டிய அளவு எழுதியிருக்கிறார். திமுக உருவானது ஏன்? என்று அந்த சந்தர்ப்பத்து நிகழ்வுகளையும் சம்பந்தப்பட்ட தலைவர்கள், நபர்களின் சிந்தனைகள், சயெல்கள் பற்றியும். இப்போது திராவிட இயக்கம், பூனவைும் உண்மையும் என்ற பூத்தகத்தில் அதன் ஆரம்ப காலம் தொட்டு, சம்பந்தப்பட்ட தலைவர்களின் மன ஓட்டங்களையும், பசே்சுக்களையும் சயெல்களையும் பற்றி எழுதியிருக்கிறார். இவற்றோடு பலரால் திண்ணையில் எழுப்பபட்டுள்ள பிரசினகைளபை் பற்றி தான் அறிந்த மாறுபட்ட தகவல்களையும் மறகை்கப்பட்ட உண்மகைளையும் சளகை்காது, அயராது, எத்தகயை எதிர்வினகைளையும் பற்றிய கவலை இல்லாது தன் எண்ணங்களை பதிவு சயெ்திருக்கிறார். கடந்த ஒரு ந□ற்றாண்டு காலமாக எழுதப்பட்டு வந்துள்ள வரலாறுகள், இன்றயை தலைவர்களின் இன்று கோலோச்சும் சக்திகளின் ஊதிய பிரமகைளை, பிம்பங்களகை் காப்பாற்றும் தீவிர மூனபை்பில், அனகேம் உண்மகைள் மறகை்கப்பட்டு வந்துள்ளன. தமிழ் நாட்டின் வரலாற்றில் தம் பங்கையும் ஆற்றிய பலர்

•Written by - வெங்கடேசன் சாமிநாதன் -•
••Tuesday•, 05 •March• 2013 04:16• - •Last Updated•
••Tuesday•, 05 •March• 2013 04:25•

இரண்டுபக்கங்களாகிவிட்டனர். இதையெல்லாம் பற்றி மன்னர்களே கருணாநிதி பற்றி ஒரு நீண்ட கட்டுரை எழுதுவதுபோல் சந்தர்ப்பத்தின் போதும், தமிழ் நாட்டின் ஒரு நூற்றாண்டு வரலாறு, அந்த வரலாற்றின் நாயகர்கள் பற்றிய உண்மையான பதிவுகள் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. கிடைக்கும் உண்மைகள் பேசப்படும் தார்மீக சூழல் இல்லை. பி. ராமமூர்த்தி பேசியிருக்கிறார் ஒரு பூத்தகத்தில். அதை அவர் கட்சியனரே பேசுவதில்லை. காரணம் அவ்வப்போது மாறி வரும் கூட்டணிக் கட்டுப் பாடுகள். காமராஜர் பற்றிய வரலாறு எழுதுபவர் இதை வெளியிட தகுந்தவர் கலைஞர் தான் என்று அங்கு சரணடைகிறார். ஸ்விஸ் பாங்கில் பணம் சேர்த்தது வதைதிருக்கிறார் காமராஜர் என்று கருணாநிதி பேசியது அதில் இருக்குமா? என்னைக் கொலை செய்ய சிலர் சதி செய்தார்கள் என்று ஈ.வே.ரா கூற்றம் சாட்டியது என்னதை தான் என்று அண்ணாதுரை மான நஷ்ட வழக்கு தொடர்ந்ததும் ஈ.வே.ரா மன்னிப்பு கேட்டு வழக்கு வாபஸ் ஆனதும் எந்த திக திமுக தலைவரோ தொண்டரோ, எழுதுவார்.? வரலாற்றில் பதிவு செய்வார்? எந்த திக திமுக தலைவரின் உண்மையான கூண நலன் பற்றியும் அந்தக் கட்சிகளின் உண்மை சொரூபம் பற்றியும் வரலாறு எழுதப்படும்? அரங்கண்ணல் வடக்கே சென்றால் அங்கு உள்ள யாதவ் தலைவர்களைச் சந்தித்து, "நாமலெல்லாம் ஓரே சாதி தான்," என்று சொந்தம் கொண்டாடும் மன நிலை பற்றி எத்தனை பேருக்குத் தெரியும்? ஒரு சக்தி வாய்ந்த தலைவரை திட்டமிட்டு நீக்க, "இவர் என்னைக் கொலை செய்ய முயன்றார்" என்று வை கோ கூற்றம் சாட்டப்பட்டதை எந்த திமுக தலைவர் இன்று ஒப்புக்கொள்வார்? கடமை கண்ணியம் கட்டுப் பாடு என்ற கோஷத்துக்கு திராவிட கட்சிகளில் என்ன அர்த்தம்? திராவிட மாயை எழுதும் சூப்பு தன் பூத்தகத்துக்கு தகவல் திரட்டப் போனால் என்ன தடகைளை எதிர்கொள்ள நேர்கிறது? விடுதலையின் பழுயை பக்கங்களைப் புரட்டி வீரமணி அனுமதிப்பாரா? கடைசியில் இவர்கள் மறதைதும் கற்பித்தும் எழுதும் வரலாறு தானே வரலாறாகிறது? எது பற்றியும் உண்மை நடப்பு என்ன என்று நெஞ்சுக்கு நீதி பக்கங்களைப் புரட்டியா தெரிந்து கொள்ள முடியும்? "பாப்பானையும் பாம்பையும் கண்டால் முதலில் பாப்பானை அடி" என்று ஒரு மகத்தான பகுத்தறிவு உபதேசம் செய்த பகுத்தறிவுப் பகலவன், அண்ணாதுரையின் மீது இருந்த காட்டத்தில் திமுகவுக்கு எதிராக ஒரு பிராமணருக்கு வாக்களிக்க தேர்தல் பிரசாரம் செய்ததை எந்த திக திமுக பதிவு செய்வான்?

இது இப்போது மட்டுமல்ல. ஆரம்பம் முதலே இப்படித்தான். நடசே முதலியார் பிராமண துவேஷம் கொண்டவரல்லர். ஆனால் தம் சாதியினர் ஏன் படித்து அரசு உத்யோகத்துக்கு வரவில்லை என்ற அங்கலாய்ப்பு கொண்டவர். தவறென்ன அதில்? ஆனால் இவர் கூட்டு சேர்ந்தது சங்கரன் நாயருடன். இவர் தான் திக திமுகவுக்கு சரியான மூல பூர்ஷர். ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் தான். சனெ்னையில் பிராமணருக்கு எதிராக பூலியனெப்பாயும் சங்கரன் நாயர் தன் சொந்த ஊர் மலபாரில் நம்பூரிதிரிகளைக் கண்டால் எலியனெப் பதுங்குபவர். "அங்கு கிராமத்துக்குப் போனால், அங்கே ஒரு நம்பூதிரிப் பிராமணன் உட்கார்ந்து கொண்டு, "எடா சங்கரா, நீ ஹைகோர்ட் ஜட்ஜாயோ" என்று அதிகாரமாக விசாரிப்பான். அதற்கு நம் சங்கரன் நாயர் மிகவும் பவ்யமாக "சகலமும் திருமனேி கடாட்சம் தன்னே " என்று அவன் பாதங்களைத் தொட்டு வணங்கி பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கும்" என்று சொல்வது டி.எம். நாயர். எந்த மலைாப்பூர் பாப்பானும் அல்ல. சரி, இந்த டி.எம். நாயர் என்னும் கழகங்களின் ஆதிபகவன் என்ன செய்வார்: பாரதியே இவரைப் பற்றி எழுதுகிறார்: " சனெ்னையை் பட்டணத்தில் நாயர் கட்சிக் கூட்டமொன்றில் பறையரை விட்டு இரண்டு மூன்று பார்ப்பனரை அடிக்கும்படி தூண்டியதாகப் பத்திரிகையில் வாசித்தோம்." "பஞ்சமர், பாரதியார் கட்டுரைகள். ஆக

•Written by - வெங்கட் சாமிநாதன் -•
••Tuesday•, 05 •March• 2013 04:16• - •Last Updated•
••Tuesday•, 05 •March• 2013 04:25•

இவர்களது ஆரம்பமே இந்த ரகம் தான். இதை நான் இப்போது தெரிந்து கொள்வது மலர் மன்னனின் திராவிட இயக்கம் பூனைவும் உண்மையும்" புத்தகத்திலிருந்து. இவையெல்லாம் அவர் பத்திரிகைகளையும் ஆவணங்களையும் தேடி ஆராய்ந்து எழுதியது. இம்மாதிரியான பழைய வரலாறுகள் மறைக்கப்பட்ட, அனைகேர் எழுதுவதுக்கு தயங்கும் வரலாறுகள் எழுதப்படவேண்டும். அது கழகங்களை மாத்திரம் அல்ல, அதன் பகுத்தறிவுப் பகலவன்கள், மானமிகுகள், கலைஞர்கள், பேராசிரியர்கள் எத்தகையவர்கள் என எல்லோரும் அறியத் தக்க தகவல்களாக (common knowledge) தமிழில் பழங்க வேண்டும். இப்போதோ இவை மூனைந்து தேடிப்பிடிக்க வேண்டிய, திட்டமிட்டு மறைக்கப் படும் தகவல்களாகவே உள்ளன.

இவர்களில் சில விதிவிலக்குகள் உண்டு தான். இன்று நமக்குத் தெரியும் இரா செழியன் போன்றோர். இன்னமும் எனக்கு சற்றும் விளங்காத பூதிராக இருப்பது அண்ணாதுரையின் ஆளுமை. பெரும்பாலான திராவிட இயக்கத்தின் கொள்கைகளுக்கு, ஓரு பேரியான இலக்கிய அந்தஸ்தும், நாகரீ கப் பேச்சும் தந்தவர் அண்ணாதுரை. ஈ.வே.ரா வுக்கு ஓரு பாமரத்தனமான பாப்பன துவேஷம் தான் தெரியும். அதுக்கு ஏதோ கபைர் கணவாய், ஆரியப் படையெடுப்பு, திராவிட எழுச்சி என்றெல்லாம் மூலாம் பூசியது, கால்டுவெல்லிலிருந்து பொறுக்கி எடுத்து அதை ஏதோ சரித்திர உண்மையாக்கி கல்விக்கூடங்களில் மாணவர்கள் ஆசிரியர்கள் மத்தியில் ஓரு மரியாதையை உண்டாக்கியது அண்ணாதுரை தான். இது போல எத்தனையோ சொல்லலாம். ஏன் செய்தார்?. இதையெல்லாம் அவர் நம்பித்தான் செய்தாரா, பின்னாட்களில் அவருக்கு இவற்றில் நம்பிக்கை இல்லை என்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஈ.வே.ரா. பொன்ற ஓரு மூரட்டுத் தனமும் அதிகார மனப்பான்மையும் கொண்ட தலைமையின் கீழ் அடிமை போல் அன்ணாதுரை இருந்ததன் காரணமென்ன? இப்படி எத்தனையோ களேவிகள், இதற்கான பதில்களை அருகில் இருந்து பார்த்த, பழகிய கழகத்துக்கு அப்பால் இருந்தவர்களிடமிருந்தே இவை வளிவர சாத்தியம். அப்படிப் பட்டவர்களில் மலர்மன்னன் ஓருவர். அவர் தான் இது பற்றி எழுதவும் செய்கிறார். அவ்வப்போது எழும் வாய்ப்பிற்கறேப எழுதி வந்திருக்கிறார். எழுதிய பூத்தகங்களிலும், அவ்வப்போது திண்ணை போன்ற இணையை தளங்களில் சர்ச்சை எழும்போது அவர் தரும் பின்னூட்டங்களிலும். ஆனால் ஓரு தொடர்ந்த பதிவாக, தன் வாழ்க்கை நினைவுகளாக அவர் அறிந்ததையும் பார்த்ததையும் மூழுமையாக எழுதவில்லை.

அவரிடம் நான் கண்ட மிக அரிதான பண்பு, மனெ்மையும், தான் சொல்ல வந்தது அழுத்தமாகச் சொல்லும் தரியமும். அன்றயை நரெுக்கத்தின் காரணமாக இன்றைக்கு அவர் எதையும் மூடி மறைப்பதில்லை. இன்றயை மதிப்பீ ட்டை மனதில் கொண்டு அன்றயை நரெுக்கத்தை அவர் மறுத்ததுமில்லை. அண்ணாத் துரை, கனிமொழி போன்றோருடனான உறவுகளை அவர் எழுதும் போது அவ்வப்போதயை உண்மைக்கு அவர் வர்ணம் பூசுவதில்லை.

அவர் திடீ ரனெ மறைந்து விட்டது, (எனக்கு இந்த இழப்பு திடீ ர் இழப்புத் தான்) சொந்த இழப்பு மாத்திரமல்ல, தமிழ்ச் சூழலும் வரலாறும் பறெ்றிருக்கவேண்டியதபை்

•Written by - வெங்கட் சாமிநாதன் -•
••Tuesday•, 05 •March• 2013 04:16• - •Last Updated•
••Tuesday•, 05 •March• 2013 04:25•

பறொமலே போய் விட்டது. யாரானும் மூடிந்தால் இதுகாறும் அவர் பின்னுட்டங்களாக எழுதியவற்றிலிருந்து அவ்வப்போதையை அரசியலையும், அரசியல் அரங்கில் உலவிய மனிதர்களை பற்றிய அவ்ர பார்வையும் அனுபவமும் கொண்டவற்றதை தொக்குக்க முடியுமானால், அவை உதிரியாக வீணாகாமல் நிரந்தர பதிவாக நிலைக்கும்.

(2)

எனது இரண்டாவது இழப்பு டோண்டு என்னும் விசித்திரமான பயெரில் உலவிய ராகவன் அவர்கள். அவரை எனக்கு அறிமுகப்படுத்தியதே திருமலை ராஜன் தான். நான் சனெ்னை பூற நகர் மடிப்பாக்கத்தில் இருந்த போது ஒரு நாள் திடீரனெ திருமலை ராஜன் கடே்டதை் திறந்து கொண்டு உள்ளே வருகிறார். அவரை அன்று தான் முதலில் பார்க்கிறனே். உடன் டோண்டு ராகவனும். வயதானவர் ஆனால் என்னிலும் இளையைவர். நல்ல தாட்டியான உடம்பு. திருமலை ராஜனை சிந்தனை மலம் தான் தரியும். எனக்கு கம்ப்யூட்டர் வாங்கி அதில் கொஞ்சம் தட்டுத் தடுமாறி கற்றுக்கொண்டு பின்னர் இணையை தளங்களில் அலயை ஆரம்பித்தது அரவிந்தன் தான் என்று நினைகை்கிறனே், சிந்தனையில் அறிமுகப்படுத்தி, பின்னர் தான் திருமலை ராஜனதை் தரியும். ஆனால் இணையத்தில் தனக்கனெ ஒரு சாம்ராயத்தயைே உருவாக்கி ஒரு மாதிரியான சர்வாதிகார ஆட்சி சயெ்து கொண்டிருந்த டோண்டுவதை் தரியாது. அன்றயை சந்திப்பு மிக முக்கியமான சந்திப்பாக அப்போது தரியாவிட்டாலும் பின்னாட்களில் விரிந்த உறவும் நட்பும் அதன் முக்கியத்வத்தபை் பின்னர் உணர்த்தியது. டோண்டு ராகவனுக்கு மடிப்பாக்கத்தை அடுத்த நங்கநல்லூரில் வீடு. வந்த முதல் நாளே அவரை எனக்கு கம்ப்யூட்டரில் ஏற்பட்ட சிக்கல்களசை் சொல்லி ஒரு அரை மணிநரேம் அவரிடம் பாடம் கற்றனே். அப்படியலெ்லாம் ஒரு தடவை சொல்லி விளங்கிக் கொள்கிறவன் இல்லை நான். இதற்கு முன் அரவிந்தனிடமும் பாடம் கடே்பிரக்கிறனே். ”என்னடா இது?, அவர் அப்பாவையும், அவருடன் வந்த நண்பரையும் உட்கார்த்தி வதை்துவிட்டு அரவிந்தனை அழதை்துக்கொண்டு கம்ப்யூட்டரின் முன் உடகார்ந்து விட்ட கூற்ற உணர்வு இருந்த போதிலும், அதகை் கொஞ்சம் தட்பித் தூடதை்தனே். அதே காரியம் தான் திருமலை ராஜனுடன் டோண்டு வந்த போதும். இது எப்போதும் யார் வந்தாலும் ஓவ்வொருத்தரிடமிருந்தும் கொஞ்சம் கற்றுக் கொள்ளும் அல்லது கற்றதை நினைவு

•Written by - வெங்கட் சாமிநாதன் -•
••Tuesday•, 05 •March• 2013 04:16• - •Last Updated•
••Tuesday•, 05 •March• 2013 04:25•

படுத்திக் கொள்ளும் காரியம் தொடர்ந்து நடந்து வந்துள்ளது.

முதல் சந்திப்பிற்கும் பின் கொஞ்சநாள் கழித்து ஒரு முன் காலை நேரம் டோண்டு மறுப்பியும் தரிசனம் தந்தார் "சும்மா இப்படீ வாக்கிங் வந்தேன். அப்படியே உங்களையும் பாத்துட்டுப் போலாம்னு" என்றார். அப்போதிருந்து அந்த கணத்திலிருந்து நான் அவரை மிக நெருக்கமானவராக உணர்ந்தேன். நங்கநல்லூரி லிருந்து வாக்கிங் போகிறவர்கள் மடிப்பாக்கம் வருவதனென்றால் அது வாக்கிங் என்கிற காரியத்தை அதன் இயல்புக்கு மீறி இழுக்கும் காரியம். வாக்கிங் போன உற்சாகத்துப் பதிலாக மனிதன் கால்களைத் தூவள வதைத்துவிடும். ஆனால் அதை அவர் வகெ அனாயாசமாகச் சயெ்பவர். அனகேமாக தினம் சயெ்பவர். அதிலும் பார்க்க அவர் கொஞ்சம் கனத்த சரீரி. ஒரு வளேை அதற்காகவே அப்படி ஒரு காலை நடபையணத்தை மறே் கொண்டாரோ என்னவோ. அப்போது தான் அவர் வாக்கிங் பற்றிப் பசே்சடெுத்தனே். "என்ன ஸ்வாமி இது, காலாற நடக்கிற நடையா இது? எப்படி ஸ்வாமி உம்மால் இது முடிகிறது? என்று கடே்டால், அதை "அதொன்னும் பரெிய விஷயமில்லை என்று ஒதுக்கி விடுவார்.

அப்போது முதலாக அவர் வரும்போதலெ்லாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவர் பற்றியும் நான் அறிந்தனே். எதுவும் தூரவிக் கடே்டதில்லை. பசே்சு வாக்கில் வந்து விழும் சயெ்திகள் தான். ஆனால் ஆர்வமுடன் எங்கள் சம்பாஷணகைள் தொடரும். அவர் எங்கெங்கோ வலெ்லாம் வலேை சயெ்திருக்கிறார். எங்கெங்கலெ்லாமோ சுற்றி இருக்கிறார். அதலெ்லாம் எனக்கு இப்போது நினைவில் இல்லை. இப்போது அவர் இத்தாலியன், ப்ரஞ்ச், ஜரெ்மன் மொழிகளிலிருந்து இங்கிலீ ஷ் மொழிக்கு எதானாலும், technical papers, projects, reports எல்லாம் மொழி பயெர்த்துது தருகிறார். பணம் வருகிறது. கூடும்ப க்ஷேமேம் நடக்கிறது. எப்படி இவ்வளவு மொழிகள் கற்றுக்கொள்ள முடிந்தது. என்ன அவசியம் பற்றி? தரெியாது. நான் கடே்க வில்லை. இதலெ்லாம் போக அவர் தன் பயெரில் ஒரு தளம் இணையத்தில் வதை்திருக்கிறார். Dongdu.blogspot.com Dos and Don'ts of Dondu சொன்னார். அதில் வறேு நிறயை, உலக விஷயங்கள், அரசியல் நிகழ்வுகள், குறிபபாக தமிழ் நாட்டு அரசியல் அலங்கோலங்கள் பற்றியலெ்லாம். நிறயை எழுதுவார். டோண்டு என்று பயெர் வதை்துக்கொண்டு அதற்கறே்றாற் போல் தான் அவருடயை மொழியும், அதுக்கு வரும் பின்னுட்டங்களும் அந்த பின்னுட்டங்களின் மொழியும். உண்மயைில் அவர் தொடாத விஷயம் கிடயைாது. தன்னதை் தாக்கி வன்மறுயைில் நாகரீ கமற்ற மொழியில் எழுதுபவர்கள் அனவைருக்கும் இவரும் சளகை்காது பதில் சொல்லிக்கொண்டிருப்பார். இவருக்கு ஏன் இந்த வீ ண் வலேை என்று எனக்குத் தோன்றும்.

இடயைில் ஒரு நாள், "நான் நதே்திக்கு எழுதினதபை் படித்தளோ?" என்பார். "இல்லை சார் இனிமலே் தான் படிக்கணும்," என்பனே். "ஆமாம் படிக்கறளோ," என்று என் பதிலில் சந்தகேம் வந்து கடே்பார். "எல்லாத்தயைும் படிக்கிறதில்லை சார். நீ ங்க எழுதறது அத்தனயைும் படிக்க நரேம் வணே்டும். அதோட நீ ங்க ஊரில் இருக்கற கழிசடகைளுக்கலெ்லாம் பதில் சொல்லிக்கொண் டிருக்கிறீ ர்களே, உங்களுக்கு நரேம் எங்கயேிருந்து கிடகை்கிறது?" என்று கடே்பனே். "ஜனங்கள் இப்படித்தான்

•Written by - வெங்கட் சாமிநாதன் -•
••Tuesday•, 05 •March• 2013 04:16• - •Last Updated•
••Tuesday•, 05 •March• 2013 04:25•

இரண்கானன்னா அவாளோட தானமே நாம் காலம் தள்ளியாகணும். பதிலுக்கு பதில் கொடுத்துடணும். இல்லாட்டா, ”பாரு, வாயடைச்சுப் போச்சு பாரு பாப்பானுக்கு”ன்னு கும்மாளம் போடுவாணுங்க” என்றார்.

”இருந்தாலும் சார் வறேன் உருப்படியான காரியம் நிக்கக் கூடிய காரியமா சயெ்யலாம். இப்ப இவங்களுக்கு உங்களைச் சீண்டறதிலதே தான் கூறி. இவனுகள்ளே ஒத்தனாவது உங்க பசேச்சகை் கடேட்டு மாறியிருக்கானோ?” என்று கடேபனே். பாவம் மனுஷன் அனாவசியமா தன் நரேத்தை வீணாக்குகிறாரே என்று எனக்குத் தோன்றும்.

ஒரு நாள் இந்த ஆளை நம்பிப் பயனில்லை என்று என் ப்ளாக்கை சரி சயெ்து கொடுக்கறனே் பரே்வழி என்று, என் ப்ளாக்கின் ஃபார்மாட்டை மாற்றி, (எனக்கு என்று ப்ளாக் ஒன்று ஆரம்பித்துக் கொடுத்ததே அவர் தான் Ve saa Musings என்றும் என்னை வி.சா என்றும் வெங்கட் சாமிநாதன் என்றும் அழபை்பார்கள் என்றும் என்னை விமரச்கன் என்றும் சொல்வார்கள் என்றலெ்லாம் எழுதிக்கொடுத்ததும் அவர் தான். அத்தோடு என் ப்ளாகிலயேே தன் ப்ளாக், இட்லிவடை ப்ளாக்கையும் சரே்த்து என் ப்ளாகதை் திறந்தாலயேே இட்லிவடையும் டோண்டுவையும் திறக்கத் தூண்டும் வகை சயெ்து கொடுத்துவிட்டுப் போனார். “உங்களுக்கு சிரமமில்லாமல் சயெ்து கொடுத்து விட்டனே்,” என்றார்.

அவர் மாதிரி ஒருவர் சளைக்காமல் சலித்துக்கொள்ளாமல், அவரசை் சீண்டும் சில்லுண்டிகளின் மொழியிலயேே அவர்களுக்கு பதில் கொடுத்துக்கொண்டும் இருப்பவரை எங்கு பார்க்கமுடியும்?

எப்படி இவரால் இவ்வளவும் சயெ்ய முடிகிறது? வியந்து வியந்து நான் ஒன்றுக்கும் மறே்படட தடவகைள் கடேட்டுவிட்டனே். சரியல்ல தான். ஆனாலும் கடேட்டுவிட்டனே். ஒரு தடவை சிரித்துக்கொண்டே, “உங்களுக்குத் தரியுமோ, நான் இப்பரோ திருக்குறளுக்குப் பரிமலேழகரின் உரயைின் ஆங்கில மொழிபயெர்ப்பதை் திருத்தி சரி சயெ்துகொண்டிருக்கிறனே்.” என்றார். எனக்கு பொட்டில் அறைந்த மாதிரி இருந்தது. “என்ன ஸ்வாமி இது, இப்படி ஒரு வலேயை்யா?. பரிமலேழகர் உரை, அதை ஆங்கிலத்தில்?” எதற்கு?” என்று கடேட்டனே். “ஆச்சரியமா இருக்கு இல்லயை்யா? யார் என்ன பண்ணினா எனக்கெனன வந்தது?. என் சொந்தக்காரன் ஒருத்தன் தில்லிலே இருக்கான். அவன் பண்ணீண்ட இருக்கான். திருத்திக் கொடுன்னான். ”அப்பா, நான் இந்த வலேயைலெ்லாம் காசுக்குத் தான் பண்ணுவனே். இவ்வளவு ஆகும். முதல்லே காசு கொடுன்னனே். அனுப்பினான். பண்றனே். அவ்வளவு தான்”: என்றார். எனக்கு அவர் சொன்ன பயெரதை் தரியும். ஒரு மாதிரியான உறைந்த பண்டிதத் தனம். ஆங்கில அறிவு பற்றி எதுவும் சொல்வதற்கில்லை. இன்னொரு சுயப்ரதாப கல்லறதை் தமிழ்ப் பண்டிதத்திடம் நீண்ட கால சிக்ஷை. எப்படி இருக்கும் எல்லாம்?. “ஸ்வாமி அந்த ஆளுக்கு என்ன ஆங்கிலம் தரியும்ணு நிச்சயமா ஒண்ணும் சொல்றதுக்கில்லை.

•Written by - வெங்கட் சாமிநாதன் -•
••Tuesday•, 05 •March• 2013 04:16• - •Last Updated•
••Tuesday•, 05 •March• 2013 04:25•

அதிலும் பரிமலேழகர் உரையை என்னத்தான் இப்போ ஆங்கிலத்தில்? அதுக்கு ப்போய் உங்கள் நரேத்தசை் சலெவிடுவானனே்?”

”எதானால் என்ன? அவன் உறவுக்காரன். ககே்கறான். நான் எல்லா வலேயையும் போல காசு வாங்கிண்டு பண்றனே். என்னவோ பண்ணீ ட்டுப் போறான்.” என்றார்.

அவர் நரேம் இப்போது எழுதும் முக்கியமானவர்களின் எழுத்துக்களையும் படித்துத் தான் வந்திருக்கிறார். ஜயெமோகன், பி.ஏ. கிருஷ்ணன் உட்பட. ஒரு முறை திண்ணையில் தான், நான் எழுதும் நினைவுகளின் சுவட்டில் தொடரை் படித்து வந்தவர், பொறுமை இழந்து “எப்போது இவர் ஹிராகுட்டை விட்டு நகரப்போகிறார்?” என்று ஒரு பின்னூட்டம் எழுதியிருந்தார். யாரையும் விட்டு வை்பதில்லை. அவரையும் மலர்மன்னனையும் சனெ்னையில், வாதம், விவாதம்” வளெியீ ட்டு அரங்கத்தில் பார்த்தனே். டிபிகல் டோணட்டு தான்.

தூரதிர்ஷ்டம் தான். என் தூர்ப்பாக்கியம். நான் ஹிராகுட்டை விட்டு நகர்வதற்கு முன் டோணட்டு நம்மை விட்டு நகர்ந்து விட்டார்.

அவர் அளவில் ஒரு போராளிதான். எல்லா அராஜக சிந்தனகை்ள் சயெல்களுக்கும் தார்மீ கமற்ற சொல்லாடல்களுக்கு அயராது தன் எதிர்ப்பை் பதிவு சயெ்து வந்திருக்கிறார். ஒரே கூறை. அவர்கள் எல்லோரும் நான் பார்த்த வரை நாகரீ கமும் பண்பும் அற்றவர்களாகவே இருந்திருக்கிறார்கள். அது ஒரு சோகம் தான். நல்ல மனிதர். பழகுவதற்கு இனிமையானவர். தன்னை அநாகரீ மாகச் சாடியவர்களுக்கு அவர் நடப்புக் கரம் நீ ட்டியவர். ஆனால் அந்த நடப்புக் கரம் பற்றியவர்களோ “ பார்ப்பன “ என்ற துவஷே அடமைொழி இல்லாது எந்த உறவையும் பணேத் தரியாதவர்கள். இவர்களுடன் போராடித் தான் அவர் காலம் பரெும்பாலும் கழிந்தது என்பது ஒரு சோகம்.

vswaminathan.venkat@gmail.com